

Sygn. akt III SW 134/15

POSTANOWIENIE

Dnia 26 listopada 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Romualda Spyt (przewodniczący)

SSN Krzysztof Staryk

SSN Małgorzata Wrębiakowska-Marzec (sprawozdawca)

w sprawie z protestu wyborczego S. M.
przeciwko ważności wyborów do Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej i do Senatu
Rzeczypospolitej Polskiej,
przy udziale:

1) Prokuratora Generalnego,

2) Przewodniczącego Państwowej Komisji Wyborczej,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń
Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 26 listopada 2015 r.,

postanawia:

pozostawić protest bez dalszego biegu.

UZASADNIENIE

S. M. wniósł w dniu 3 listopada 2015 r. protest wyborczy, stwierdzając że „nie uznaje wyborów z dnia 25.10.2015 r.”, gdyż po pierwsze - „Państwowa Komisja Wyborcza wydaje zaświadczenia dla posłów” nie oczekując potwierdzenia wyników wyborów przez Sąd Najwyższy, a po drugie - jeżeli Komitet Wyborczy [...] uczestniczył w wyborach jako koalicyjny komitet wyborczy utworzony przez kilka partii, to każda z nich powinna przekroczyć 5-procentowy próg wyborczy.

Prokurator Generalny oraz Państwowa Komisja Wyborcza wnieśli o pozostawienie protestu bez dalszego biegu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 82 § 1 Kodeksu wyborczego przeciwko ważności wyborów, ważności wyborów w okręgu lub wyborowi określonej osoby może być wniesiony protest z powodu: 1) dopuszczenia się przestępstwa przeciwko wyborom, określonego w rozdziale XXXI Kodeksu karnego, mającego wpływ na przebieg głosowania, ustalenie wyników głosowania lub wyników wyborów lub 2) naruszenia przepisów kodeksu dotyczących głosowania, ustalenia wyników głosowania lub wyników wyborów, mającego wpływ na wynik wyborów. Zasady rozpatrywania protestów przeciwko ważności wyborów do Sejmu określone zostały w art. 241 i następnych Kodeksu wyborczego i z mocy art. 258 tego Kodeksu znajdują zastosowanie również do protestów przeciwko ważności wyborów do Senatu. Przepis art. 241 § 3 Kodeksu wyborczego stanowi, że wnoszący protest powinien sformułować w nim zarzuty oraz przedstawić lub wskazać dowody, na których opiera swoje zarzuty. Z kolei art. 243 § 1 tego Kodeksu nakazuje Sądowi Najwyższemu pozostawienie bez dalszego biegu, między innymi, protestu niespełniającego warunków określonych w art. 241.

Niniejszy „protest” wykracza poza materię uregulowaną w art. 82 § 1 Kodeksu wyborczego, gdyż nie zawiera zarzutów odnoszących się do określonych w tym przepisie podstaw, na których może być oparty protest wyborczy. Przedmiotem protestu wyborczego jest bowiem ważność wyborów lub wyboru określonej osoby, a podstawę zakwestionowania tej ważności stanowią czyny przestępcze i delikty wyborcze rzutujące na przebieg głosowania i ustalanie jego wyników lub ustalanie wyników samych wyborów. Takich zarzutów wnoszący protest nie formułuje. W tej sytuacji zawarte w „proteście” twierdzenia nie mogą być przedmiotem rozpoznania w postępowaniu określającym zasady rozpatrywania protestów przeciwko ważności wyborów, którego dotyczą przepisy art. 241 i następne Kodeksu wyborczego.

Należy zauważyć, że objęcie mandatu, które wymaga złożenia ślubowania (art. 104 ust. 2 Konstytucji RP) nie jest uzależnione od stwierdzenia przez Sąd Najwyższy ważności wyborów. Ewentualne stwierdzenie przez Sąd Najwyższy

nieważności wyborów lub nieważności wyboru posła powoduje natomiast wygaśnięcie mandatów w dniu ogłoszenia uchwały przez ten Sąd (art. 244 § 3 i 6 Kodeksu wyborczego). Nadto w myśl art. 196 Kodeksu wyborczego, w podziale mandatów w okręgach wyborczych uwzględnia się wyłącznie listy kandydatów na posłów tych komitetów wyborczych, których listy otrzymały co najmniej 5% ważnie oddanych głosów w skali kraju (§ 1), natomiast listy kandydatów na posłów koalicyjnych komitetów wyborczych uwzględnia się w podziale mandatów w okręgach wyborczych, jeżeli ich listy otrzymały co najmniej 8% ważnie oddanych głosów w skali kraju (§ 2). Komitet Wyborczy [...] został utworzony jako komitet partii politycznej dla samodzielnego zgłaszania kandydatów na posłów i senatorów (art. 86), a nie jako koalicyjny komitet wyborczy (art. 87). Z przepisów Kodeksu wyborczego nie wynika, aby stało to na przeszkodzie zgłaszania przez ten komitet kandydatów na posłów i senatorów zarówno będących członkami innych partii politycznych, jak i niebędących członkami żadnej partii politycznej.

Z powyższych względów Sąd Najwyższy pozostawił protest bez dalszego biegu na podstawie art. 243 § 1 Kodeksu wyborczego.